

Vragen?

In De opvoedvraag beantwoorden experts wekelijks opvoedvragen van lezers. Ook een vraag? Stuur een mailtje naar opvoedvraag@trouw.nl

Tv-kijken de opvoedvraag

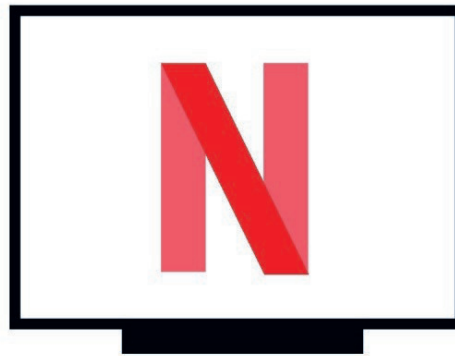
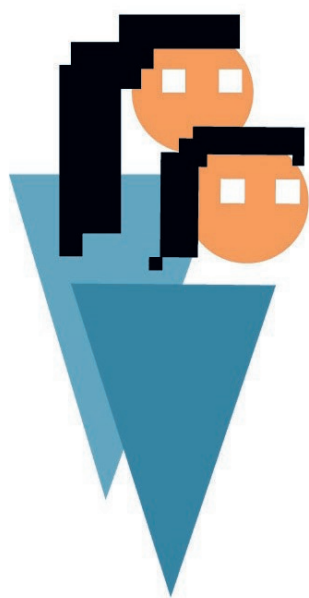
Moet dit gezin echt Netflix, Spotify, Disney+ én Ziggo Sport?

Streamingdiensten bieden voor elk wat wils, maar wat als ieder gezinslid een ander abonnement wil?

De ene dochter wil Netflix, de ander Disney+, mijn man Ziggo Sportzenders", somt een moeder op. Ze is de enige kostwinner in huis en wat haar betreft, is een abonnement op audio-streamingdienst Spotify meer dan genoeg. "Maar nu krijg ik naar m'n hoofd dat ik alleen aan mezelf denk." Haar dochters (9 en 12) klagen dat ze op school niet kunnen meepraten en vinden dat ze 'ook gewoon moeten kunnen relaxen'.

Moeder komt er niet uit. "Moet ik elke maand van abonnement gaan wisselen? Mijn poot stijf houden? Of laat ik ze meebetalen? Ze krijgen zakgeld." In theorie zou ze al die verschillende abonnementen wel kunnen betalen. "Maar het druist zo in tegen wat ik liever met dat geld zou doen als gezin."

Overleg eerst als ouders, voor je met je kinderen gaat praten, adviseert zakgeld-expert Annelou van Noort. Vinden ze dat de kinderen een streaming-abonnement zouden mogen? Of twee? "Bekijk daarna samen de familie-uitgaven eens. Waaraan geven ze nu geld uit?" Wanneer de ouders zelf dat overzicht hebben en weten wat ze willen en kunnen, is het tijd om met de kinderen om tafel te gaan voor een 'geldgesprek', zegt Van Noort. "Laat ze maar eens opschrijven welke diensten ze zouden willen en wat dat per maand en paar jaar kost. Dat leidt ongetwijfeld tot een indrukwekkend bedrag, zeker als je ze laat uitrekenen hoeveel weken ze daarvoor zakgeld moeten sparen." Dat is een leermoment, zegt Van Noort. Je wilt bij je kinderen bewustzijn creëren dat geld uitgeven gaat over keuzes maken.

ILLUSTRATIE FADI NADROUS

'Leef je in je kind in. Toon begrip, vóór je uitlegt dat niet alles kan.'

Overigens is ze er geen voorstander van om jonge kinderen daadwerkelijk te laten meebetalen van hun zakgeld. "Zakgeld is bedoeld om te oefenen met keuzes maken en het bedrag is nog laag op jonge leeftijd. Bovendien is het lastig met het leeftijdsverschil tussen de zussen en de afspraken die er al zijn over wat de kinderen van hun zakgeld moeten betalen."

Als duidelijk is wat hun streaming-wensen kosten, laat de kinderen dan nadenken

over hoe zo'n abonnement betaald zou kunnen worden, adviseert Van Noort. Zijn er spulletjes die ze kunnen verkopen? Klusjes die ze kunnen doen? Zijn er gezinsuitgaven waarop kan worden bespaard?

"Misschien kunnen je kinderen hun wekelijkse ijsje wel missen of willen ze elke drie maanden wisselen van abonnement. Luister naar elkaar en maak samen keuzes. Als de kinderen er zelf echt niet uitkomen, dan kies je natuurlijk als ouder. Maar leef je in je kind in", drukt Van Noort deze moeder op het hart. "Toon begrip, vóór je uitlegt dat niet alles kan."

Andrea ter Veld heeft zelf ook wel begrip voor de wensen van deze (bijna) tiener. Zij komt als budgetcoach/schuldhelpverlener bij gezinnen thuis en is daarnaast eigenaar van de Geldacademie. "Spotify is echt iets anders dan Netflix. Voor hun generatie voelt zoiets niet als luxegoed, maar als basisgeven, zoals er ook in elk huishouden tegenwoordig internet is. Daarbij is mee willen

doen met de groep op die leeftijd een legitieme reden."

Volgens Ter Veld gaan dit soort gelddiscussies vaak ook over hoe mensen met elkaar omgaan. "Neemt de moeder als alleenverdiener ook in haar eentje alle financiële beslissingen?", vraagt ze zich af. "Ik kan me voorstellen dat moeders argument dat zij de kost verdient weerstand oproept bij de andere gezinsleden. Dat geeft namelijk niet het alleenrecht op het huishoudgeld."

Natuurlijk begrijpt ze best dat moeder andere wensen kan hebben dan een waslijst aan streaming-abonnementen. "Heeft ze die besproken met haar partner en kinderen? Worden die wensen onderling gedeeld?" De vakantie is een mooi moment voor dit gesprek, zegt zij. Nu betalen vrijwel altijd digitaal gaat is het best lastig voor kinderen om begrip te krijgen van geldzaken.

"Dit is een mooie aanleiding om gezamenlijk te bekijken: waaraan geven we als gezin eigenlijk ons geld uit? Welke abonnementen en lidmaatschappen hebben we en wat kosten die?" Je hoeft je kinderen niet bij alle ins en outs van je financiële situatie te betrekken, maar dit stukje kan een mooie les bieden, zegt Ter Veld.

Net als Van Noort oppert zij om de kinderen te laten nadenken over creatieve oplossingen. "Daag ze bijvoorbeeld uit om kortingsacties te vinden en laat je verrassen door hun ideeën. Misschien is de uitkomst dat er alleen in de winter gestreamd wordt." Van een maandelijks abonnementswissel is ze geen voorstander. "Daar zou ik niet aan beginnen, dat vergeet je op te zeggen."

Marijke de Vries

Sofie voor van de de klas Waart

Ineens scoort mijn bijleskind twee niveaus hoger

Begrijpend lezen en rekenen; de hoogste score! Ik open mijn WhatsApp en ben ongelofelijk blij. Het bijleskindje dat ik even onder mijn hoede heb genomen, heeft op de toets het verschil gemaakt tussen een vmbo-t- en een vwo-advies.

Hoe is het toch mogelijk? Zes bijlessen en wat huiswerk blijken het verschil van twee niveaus en helaas is dit niet bepaald voor het eerst dat ik dit meemaak. Blijkbaar is er écht geen tijd om met een leerling te zitten die, in tegenstelling tot de rest van haar klas, niet zonder moeite het vwo-advies binnensleept.

De eerste les merkte ik dat ze veel leesfouten maakte en een lage woordenschat had. Maar elke strategie die ik uitlegte, kon ze toepassen

en de regels bleven prima hangen. Terwijl het taalgevoel niet zo sterk was.

Met een dyslectische vader denk ik dan al snel: hup, wat extra stampen op de regels, gestructureerd uitleggen en laten zien hoe je multiplechoicevragen moet maken. Want fouilleren kan bij deze leerling niet het doorzoeken van de kleding van een verdachte zijn: ze weet niet wat een verdachte is.

Ongelijk speelveld?

De mensen die nu denken dat het niet erg is als kinderen Cito's niet goed maken, omdat de docent hun capaciteiten toch wel kent, zal ik uit de droom helpen. Kinderen zitten acht jaar lang op school, en op het einde draait het om de Cito-resulta-

ten van begrijpend lezen en rekenen. Dat zijn immers de beste voorspelers voor succes op het voortgezet onderwijs. Een leerkracht moet van goede huize komen en het advies héél goed onderbouwen voor een sterke afwijking. Het is dus voor alle partijen het beste als de capaciteiten van de leerling overeenkomen met de resultaten op de Cito.

Is bijles dan 'teaching to the test' waardoor er een ongelijk speelveld ontstaat? Ik vind van niet. Er is al een ongelijk speelveld door de verschillen tussen de scholen. Ik ken scholen die eindeloos oude Cito's oefenen en ik ken scholen waar zelfs de opgaven die nog moeten komen geoefend worden.

Terwijl er ook een heleboel scholen helemaal niet oefenen. Ik vind

Het lijkt wel alsof je in een gewone lesauto rijdt en dan examen moet doen in een vrachtwagen

zelf dat de manier van toetsen door Cito niet goed aansluit bij de manier van lesgeven die de methodemakers hebben bedacht. Opeens krijgen leerlingen veel langere teksten dan ze normaal oefenen bij begrijpend lezen, ze krijgen te maken met multiplechoicevragen en er worden in de onderbouw opeens sommen voorgelezen. Dat geeft ook een ongelijk speelveld. Het lijkt wel alsof je in een gewone lesauto rijdt en dan opeens examen moet doen in een vrachtwagen. Dat kan best lastig zijn.

Mijn leerling is blij, maar moet nog wel even aan spelling werken. Mijn credo 'iedereen kan foutloos werkwoorden leren spellen' houd ik graag in ere, ook als de Cito's zijn geweest.